

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

deel 01

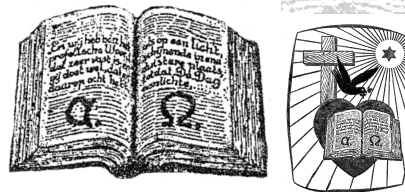
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden (Joh. 10:9)*, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. *“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.*

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

Het is dus vooral het herstel van Israël, dat het onderwerp is.

We lezen ter inleiding Hand. 15:12-18. *“En de gehele vergadering werd stil en zij hoorden Barnabas en Paulus verhalen wat al tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had. En nadat dezen uitgesproken waren, nam Jakobus het woord en zeide: Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor Zijn Naam uit de heidenen te vergaderen. En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat: Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten, opdat het overige deel der mensen de Here zoek, en alle heidenen, over welke mijn naam is uitgeroepen, spreekt de Here, die deze dingen doet, welke van eeuwigheid bekend zijn”.*

Hoe wonderbaar wordt hier in enkele woorden Gods heilsplan ontvouwd. Wij zien, hoe vanaf de uitstorting van de Heilige Geest dat werk daar is begonnen, waarvan hier gesproken wordt in vers 14: *“hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen”.*

Dit is de Gemeente, de Ecclesia, de uitgeroepene, een volk voor Zijn Naam. Daarom heten de leden er van naar de Naam van Jezus, de Christus der Schriften, Christenen.

Als God dat wonderbare werk voltooid heeft door de Heilige Geest, doordat dat volk uit de heidenen, gekomen is in zijn volheid, dan lezen wij wat daarna gaat gebeuren in vers 16: *“Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen”.*

Als God dus klaar is met die Gemeente te vergaderen uit de heidenen, dan komt niet zoals sommige denken, het laatste oordeel of gericht, maar dan begint God de vervallen hut van David weder op te bouwen en dat is dat Koninkrijk van David onder Israël.

Hij zal de vervallen hut van David weder opbouwen. Dat wil zeggen: wat God eens gedaan heeft, dat zal Hij wederom doen. Hij zal wederkeren tot Israël en Israël weer geheel herstellen. Dit wordt telkens herhaald.

God Zelf doet het in Jezus, de Christus der Schriften. En waarvoor? Opdat de grote wereldwijde evangelisatie dan plaats zal vinden door Israël, waartoe het geroepen is en ingeschakeld wordt als het priestervolk: *“opdat het overige deel der mensen de Here zoek, en alle heidenen, over welke mijn naam is uitgeroepen, spreekt de Here, die deze dingen doet, welke van eeuwigheid bekend zijn”.*

Hoe is dit altijd verduisterd geworden en heeft men dit licht niet op de Kandelaar gezet!

Als de Heer het zo in ons hart heeft gegeven om over dit herstel te gaan spreken, dan moet ik met een inleiding beginnen, opdat wij een klaar inzicht gaan krijgen, wat er dan al zo weder op te richten, weder op te bouwen is in Israël. Want het herstel van Israël gaat over verschillende fasen.

Wij beginnen dan uit de Schrift op te slaan, wat Gods roeping is voor Israël. In Ex. 19:5-6 lezen wij: *“Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een*

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

koninkrijk van priesters (een priesterlijk Koninkrijk Oude Verbond) zijn en een heilig volk. Dit zijn de woorden die gij tot de Israëlieten spreken zult”.

Hier zien wij dus de roeping Gods en Gods roeping is onberouwelijk. Er wordt wel eens gezegd, dat deze roeping voor Israël vervallen is, omdat het zich niet aan het Verbond heeft gehouden, maar dat is helemaal niet waar, want Gods beloften en roepingen zijn onberouwelijk aangaande Israël.

Dat schrijft Paulus in Rom. 9:26-28, als hij spreekt over Israël. *“En het zal geschieden ter plaatse, waar [tot hen] gezegd was: gij zijt mijn volk niet, daar zullen zij genoemd worden: zonen van de levende God. En Jesaja roept over Israël uit: Al was het getal der kinderen Israëls als het zand der zee, het overschot zal behouden worden; want wat Hij gesproken heeft, zal de Here doen op de aarde, volledig en snel.*

Het zou toch ook Gods eer te na komen, als dat werkelijk zo was dat God die roeping moest laten varen met Israël, dan zou dat voor God een blamage zijn! Dan zou God die roeping van Israël niet hebben kunnen uitvoeren, omdat dat volk zo hardnekkig was. Maar dan zou God, God niet zijn.

Neen, het is juist de eer en de heerlijkheid Gods, dat niets, maar dan ook niets, Hem in de weg kan staan. Want in Zijn almacht en in Zijn heerlijkheid heeft Hij ook de middelen om die roeping waar te maken voor Israël en God dank, dat verhoogt juist Gods eer. Israël is niet het uitnemendste van de volkeren en toch wordt het het uitnemendste van de volkeren.

Zo is het toch ook met ons als Gemeente! Dat zegt Paulus ook in 1 Cor. 1:26-31. *“Ziet slechts, broeders, wat gij waart, toen gij geroepen werdt: niet vele wijzen naar het vlees, niet vele invloedrijken, niet vele aanzienlijken. Integendeel, wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen; en wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, heeft God uitverkoren, dat, wat niets is, om aan hetgeen wèl iets is, zijn kracht te optnemen, opdat geen vlees zou roemen voor God. Maar uit Hem is het, dat gij in Christus Jezus zijt, die ons van God is geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing, opdat het zij, gelijk geschreven staat: Wie roemt, roeme in de Here”.*

De geroepenen waren niet veel wijzen, niet veel verstandigen, niet veel aanzienlijken waren in de wereld. Integendeel, wat voor de wereld dwaas is, dat heeft God immers uitverkoren, opdat hetgeen iets is, zijn kracht ontnomen zou worden. En daarom: *“Wie roemt, roeme in de Here”.* Dat is de heerlijkheid Gods!

Zo is het dus ook met Israël! Gods roeping met Israël is onberouwelijk. De roeping van Israël is dus een Koninkrijk van priesters te worden en dat betekent dat Israël een dubbele roeping van God heeft, namelijk allereerst een staatkundige roeping, om de openbaring te zijn van het Koninkrijk Gods hier op aarde.

Daarom krijgt Israël ook een aards land en een aardse hoofdstad en wat God zegt: *“op de navel der aarde”*, dat is het middelpunt der volkeren wereld. Deze eerste roeping betekent ook, dat zij als natie onder het Koningschap van God zullen staan, een theocratie zullen zijn. Dat wil zeggen de openbaring van het Koninkrijk Gods hier op aarde.

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

Hun tweede roeping is een priesterlijke Koninkrijk te zijn, wat betekent dus ook een geestelijke taak te hebben, als een heils- en middelaarsorgaan van God voor heel de volkerenwereld.

Deze roeping vinden wij ook duidelijk altijd in Israël terug. Immers de stam van Levie, één van de twaalf stammen, was bijzonder geroepen voor de priesterlijke taak en uit deze stam kwamen de priesters voort en werd bovenal ook de Hogepriester geroepen, zoals Aäron.

Daarnaast, uit de stam Juda, kwam de staatkundige roeping tot uiting in het Koningschap, beginnende bij David en dat door zijn nakomelingen, als zij getrouw waren gebleven, door zou zijn gegaan, totdat de Davidszoon komen zou, dat is immers God in het vlees, Jezus, de Christus der Schriften.

Dan zouden deze twee grote heiligen ambten in Hem verenigd worden, want Hij zou niet alleen de Koning over Israël en over heel de volkerenwereld zijn, maar ook Hogepriester naar de ordening van Melchizedek.

Wij zien hier dus deze dubbele roeping voor Israël en dat moeten wij wel onderscheiden, willen wij het herstel goed kunnen begrijpen. Deze beide roepingen heeft God tijdelijk stopgezet door hun ontrouw en ongerechtigheid.

Wij willen nu een blik slaan op de hele geschiedenis van de Joden in hun verleden, heden en toekomst. Hun staatkundige roeping nam bijzonder een zichtbare vorm aan, toen God David riep van achter de kudde en hem liet zalven tot koning over Zijn erfdeel Israël.

En zoals David zelf zegt, had God hem begenadigd om te mogen zitten op de Troon van de Heer en dat betekent, dat de troon van Israël is: de Troon van de Heer.

Ook zijn zoon Salomo zei later, toen hij gekroond werd, dat hij mocht zitten op de Troon van de Heer. Zij wisten dus, dat zij vertegenwoordigers waren en voorlopers van Hem, Die komen zou, Die daar recht op had en dat is de Messias Jezus, de Christus der Schriften.

Die staatkundige roeping had Israël al van den beginne, maar zij kreeg een bijzondere vorm, toen God David riep en hij tot koning werd gezalfd door Samuël. Want toen beloofde God, dat uit deze David de Gezalfde, de Messias zou komen.

Dan zien wij, dat God ook een verbond met David sloot, dat, als zijn nakomelingen getrouw zouden zijn, er steeds één van hen op de troon zou zitten, totdat de tijd vervuld zou zijn, dat God Zijn Zoon in het vlees zou zenden om de grote Davidstroon in bezit te nemen en Hij het Koningschap voor eeuwig zou verkrijgen.

Er hebben een aantal nakomelingen uit David op de troon te Jeruzalem geregeerd, maar na Salomo reeds verdeelde zich het rijk in een tienstammen rijk en een tweestammen rijk. En die nakomelingen wandelden, de één wat meer, de ander wat minder niet in de wegen van hun vader David, dus ook niet in de wegen van de Heer.

Tenslotte werd de afval ook onder het huis van David zo groot, dat God daar een eind aan moest maken en toen kwam dat geweldige moment voor Israël, dat God hun staatkundige roeping voorlopig van hen moest wegnemen.

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

En dat vonden wij in Jeremia 22:24-25 vermeld, hoe Konjahu, de laatste regerende vorst op Davids troon daarvan afgerukt werd: *“Zo waar Ik leef, luidt het woord des Heren, al was Konjahu, de zoon van Jojakim, de koning van Juda, een zegelring aan mijn rechterhand, toch zou Ik u daar afrukken en u geven in de macht van wie u naar het leven staan, in de macht van hen voor wie gij vrees koestert, in de macht van Nebukadressar, de koning van Babel, en de Chaldeeën”.*

Wij zien dus, hoewel God met David een verbond had gesloten, dat zijn nakomelingen op zijn troon zouden zitten, dat God hier vanwege dat de maat der zonde vol was, er tijdelijk een eind aan moest maken.

Dat is feitelijk een strafgericht en dat komt ook uit in datzelfde hoofdstuk in vers 29 en 30, dat een wonderlijke profetie is: *“Land, land, land, hoor des Heren woord: (dat is dus het Joodse land, waarop het Koninkrijk Gods hier op aarde gevestigd zal worden) Zo zegt de Here: Schrijf deze man in als kinderloos (Konjahu was niet kinderloos, maar zou door God als zodanig beschouwd worden), een man die in zijn dagen geen geluk heeft, want het zal aan geen van zijn nakomelingen gelukken om te zitten op de troon van David en weer over Juda te regeren”.*

Hier werd dus de Davidsstam tijdelijk afgesneden. Want al had Konjahu nakomelingen, die zouden niet meer regeren op de troon van David en dat is ook vervuld. Want al heeft Israël later nog koningen gekend, zoals in de dagen van de Heer Jezus, onder andere Herodes, dat waren geen nakomelingen van David en dus niet door God aangesteld.

Wij zien dus, dat die staatkundige roeping, de kroon, tijdelijk van Israël afgenomen werd, maar zal dat altijd zo blijven? Neen, het is tijdelijk, want Gods roepingen zijn onberouwelijk. Dat horen wij ook in Jeremia 23:5-6. *“Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als Koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. In zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen; en dit is Zijn Naam, waarmede men Hem zal noemen: de Here onze gerechtigheid”.* (Jaweh Tsidkenu)

Wij weten wie dat is, het is Jezus, de Christus der Schriften. En daarom is tot op de huidige dag die troon van David nog altijd leeg en wacht nog altijd op zijn komende Koning. Want toen de Heer Jezus voor de eerste maal kwam, heeft men in Israël wel geroepen: *“Zie, uw Koning komt”.* Maar tenslotte heeft Israël geroepen: *“Wij willen niet, dat deze Koning over ons is, weg met Hem, kruisigt Hem”.*

Zij hebben dus hun Koning verworpen, maar toch stond boven Zijn kruis in drie talen: *“Dit is de Koning der Joden”.* Het stond in de toenmalige moderne talen, het Latijn, het Grieks en het Hebreeuws, zodat de hele wereld het kon weten: *“Dit is de Koning der Joden”.*

Doordat Israël dit gedaan heeft, heeft God dus hun staatkundige heerschappij tijdelijk uitgeschakeld, zoals wij reeds zagen.

Wij weten ook, dat God in deze tussentijd de Gemeente aan het vergaderen is. Want deze Koning, die Israël eens verworpen heeft, komt terug. En dan zullen zij zien in Wie zij gestoken hebben en zal Hij op Davids Troon gaan zitten, wat bij Zijn geboorte aankondiging van

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

Godswege bevestigd werd door de engel Gabriël aan Maria. Ja, dan zal Hij Koning zijn over Jacob.

De staatkundige roeping verloor Israël tijdelijk al onder Konjahu, toen Nebukadnezar regeerde over het Babylonische wereldrijk, die Jeruzalem innam en later ook de stad en tempel verwoestte. Konjahu werd gevangen en weggevoerd naar Babel en nooit heeft één van zijn nazaten op de troon van David gezeten.

Dat gebeurde ongeveer in het jaar 574 voor Christus. Toen werd dus de staatkundige heerschappij van Israël tijdelijk weggenomen en door God gelegd in de handen van de heidense wereldmacht.

Later werd aan Daniël geopenbaard, hoe lang dat zou duren en dat wordt in de Schrift genoemd: *“de tijden der heidenen”*.

Deze begon dus bij het Babylonische wereldrijk van Nebucadnezar. Wij weten, hoe hij die droom had van dat grote wereldbeeld, waarvan het gouden hoofd het eerste rijk was. En dat gouden hoofd was hijzelf met nog twee van zijn opvolgers.

Daarna kwam het Medo-Perzische wereldrijk en daarop volgde het derde, namelijk het Grieks Macedonische wereldrijk en tenslotte het Romeins Imperium onder de Caesaren, wat in dat grote beeld als de lendenen werd aangegeven en dat zich verdeelde in de twee benen, wat ook gebeurd is, doordat het zich splitste in een Oosterlijk en een Westers Romeins rijk. En als allerlaatste zouden komen de voeten met de tien tenen, gedeeltelijk van ijzer en van leem.

God openbaarde, dat die staatkundige roeping van Israël zo lang in de handen gelegd zou worden van de heidense wereldmachten, totdat deze hun tijden gehad hadden. Want als dat hele wereldbeeld op zijn voeten staat, dan komt de Steen, die zonder handen vanuit de hemel komt, dat is de wederkerende Jezus, de Christus der Schriften, in Zijn glorie en heerlijkheid, die dat beeld zal treffen aan zijn voeten het het zal vermorzelen en vermalen.

Dat betekent, dat God de wereldmacht uit de handen van de heidenen wegneemt en het terug geeft aan Israël, maar onder hun Koning, Die zij dán zullen aanvaarden. Zo ver zijn wij nog niet! Want wij leven nog altijd in de tijden van de heidenen, maar wel in het einde daarvan. Wij zullen gaan zien, hoever wij daarin zijn.

Hiervan spreekt de Heer Jezus in Zijn profetische rede in Luc. 21:23-24. *“Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen! Want er zal grote nood zijn over het land (het Joodse land) en toorn over dit volk (Israël) en zij zullen vallen door de scherpte des zwaards en als gevangenen weggevoerd worden onder alle heidenen, en Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn”.*

Wij zijn reeds aan de tijd van de tien tenen gekomen, wat aan het vervullen is en nog vervuld moet worden. Maar misschien zegt u: “Jeruzalem is nu toch Joods geworden”? Jazeker, dat is ook een voorteken, maar ik ben er zeker van, dat Israël straks door de volkerenwereld en God zal het ook toelaten, nog heidens toezicht krijgt.

Bijbelstudie Centrum: studie

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

Vooraf ook door het Verenigde Europa dat zich aandient en waarmee Israël nog een verbond mee zal sluiten. En horen wij daarvan al niet luid de klanken?

Tot zover, volgende keer gaan we verder.
De Here Zegene u.

Amen

